

گلابه های تهیه کننده فیلم سینمایی «تولدت مبارک»

انسیه جهان آرا:پیشنهاد میلیاردی فیلم «جهان آرا» رار د کردم

بلکه من دوست دارم مردم این فیلم را ببینند

چون «تولدت مبارک» یک نگاه اجتماعی دارد و یک فیلم شریف است در حالی که ما شاهد فیلم‌هایی هستیم که خانواده‌ها با خیال آسوده نمی‌توانند دست فرزندان خود را بگیرند و آنها را به سینماها ببرند؛ برخی از فیلم‌ها به قدری دیالوگ‌های زشت، زننده و شنیع دارند که نمی‌شود به راحتی به تماشای آن‌ها نشست.

محمدرضا فروتن در نمایی از «تولد مبارک»

جهان‌آرا درباره اینکه «تولدت مبارک» فیلمی است که مخاطب بعد از خروج از سینما به مساله مطرح شده در آن فکر می‌کند و می‌گوید وقتی زن و شوهر از هم طلاق می‌گیرند چه آسیب‌های روانی به کودک وارد می‌شود. این موضوع هم برای بچه‌ها و هم برای خانواده‌ها مفید است با این وجود هیچ حمایتی از ما نشده است چه بسا حتی افرادی تلاش می‌کنند ما را زمین بزنند.

وقعه ۵ ساله برای سر تراشیده باز یگرا!

جهان‌آرا درباره اینکه «تولدت مبارک» وقفه‌ای ۵ ساله برای اکران داشته است، توضیح داد: در سال اول به من گفتند در فیلمت یکی از خانم‌ها با سر تراشیده بازی کرده است و با همین استدلال فیلم ۵ سال در صف اکران ماند! تقریباً ۳ سال هم در وزارت ارشاد از این اتاق به آن اتاق می‌رفتم و در نهایت استال به ما گفتند «تولدت مبارک» مشکلی ندارد! حالا سوال ما این است که اگر ایرادی نداشتنچرا سه سال ما را در وزارت ارشاد سر دواندند؟ دلیل ندارد فیلمی که حرف روز جامعه را مطرح می‌کند ۵ سال منتظر مجوزهای اکران بماند. وقتی در سینما موضوعی مطرح می‌شود آن موضوع باید مناسب زمان خود باشد چراکه کهنه می‌شود ولی خوشبختانه «تولدت مبارک» دچار این معضل نشده و هنوز به دغدغه‌اش،

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور
صاحب امتیاز و مدیرمسئول: **غلامحسین شعبانی**
دبیر تحریریه: **هومن جعفری**
نشانی: میدان انقلاب – خیابان جمنازاده‌شمالی
پلاک ۲۶۰ واحد ۵

پست الکترونیک:
info@emtiazdaily.ir
تلفن: ۶۶۵۹۱۸۰۹
آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

رغم و این گلابه‌ها را با ایشان هم مطرح کردم. در همان جلسه رهبری عکس‌های فیلم «تولد مبارک» را هم دیدند و نکاتی را هم مطرح کردند که باعث دلگرمی ما بود.

وی افزود: فکر می‌کنم تنها به دلیل اینکه من و کارگردان هر چمتان خانم بودیم و من آدم مذهبی بودم با ما این برخورد شد، در حالی که ما می‌خواستیم یک سینمایی شریف زنانه داشته باشیم. جهان‌آرا مطرح کرد: می‌دانم تبلیغات ما ضعیف است اما ما مشغول رفغ این مساله هم هستیم اما نکته‌ای که وجود دارد این است که من و خانم زارعی‌نژاد هر گز پخش‌کننده نبوده‌ایم و به ساز و کار آن چندان آشنایی نداریم، پخش حتی برای فرستادن فیلم به شهرستان‌ها هم کوتاهی می‌کرد، این در حالی است که تعداد سینماهای ما هم کم‌است همین سالن‌ها را هم خودمان به دست آوردیم در حالی که این وظیفه پخش‌کننده است که بجنگد و حق فیلم را در سینماها بگیرد.

وی افزود: کار ما تهیه و تولید بود نه پخش کار. پس پخش در این میان چه کاره است؟ با همه این اوصاف صدا و سیما با ما همکاری خوبی کرد و تعداد و زمان پخش تیزرها هم راضی کننده بوده است باید عنوان کنم وقتی تیم خوبی برای پخش و تبلیغ داشته باشید نگران چیزی نخواهید بود اما

ما در ابتدای راه و از این موضوعات بی بهره هستیم، راورکردنی نیست اما شرکت پخش با یک بار هم با سینمادار صحبت نکرده و این کار را کارگردان انجام داده است. ما نسبت به این فیلم عرق داریم و برایش زحمت کشیده‌ایم به خاطر همین در حال انجام کارهایی هستیم که چندان وظیفه ما نیست. البته مدیر شرکت پخش شگوفایم به ما رسه گفت ما هیچ کاری برایتان انجام نمی‌دهیم و خودتان باید اموراتان را سامان دهید که همین باعث شد فیلم ما در ۳ روز ابتدای اصلا اکران نشود.

یک تلاقی اتفاقی اما بد...

این تهیه‌کننده سینما تصریح کرد: این را هم باید بگویم که من برادرزاده محمد جهان‌آرا هستم و این روزها هم فیلم من و هم فیلم «وکیل مدافع» به کارگردانی سلما بابایی دختر شهید بابایی روی پرده است که یک تلاقی بدی ایجاد کرده در حالی که من اصلاً ایشان را نمی‌شناسم و اصلاً نمی‌دانستم «وکیل مدافع» ساخته سلما بابایی است. این تهیه‌کننده اظهار کرد: پیش از این من و خانم زارعی‌نژاد در مرز ایران و عراق و در یکی از کوه‌های آنجا با یک شرایط بسیار سخت، یک فیلم سینمایی جنگی ساخته بودیم که برای آن از یکی از جشنواره‌های خارجی جایزه هم گرفتیم، آن موقع من ۲۵ سال داشتم و خانم زارعی ۲۷ ساله بود. آن

پست الکترونیک:
info@emtiazdaily.ir
تلفن: ۶۶۵۹۱۸۰۹
آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

موقع تمام مدیرانی که در عرصه مقاومت فعال بودند می‌گفتند این فیلم فاخر است و زارعی‌نژاد در عرصه ساخت فیلم‌های جنگی و مقامت، بسیار توانمند است اما من نمی‌خواستم به واسطه اینکه نام خانوادگی ام جهان‌آرا است فیلم محمد جهان‌آرا را بسازم و خودم را با نام جهان‌آرا مطرح کنم بلکه می‌خواستم ابتدا خودم را در سینما به دیگران بشناسانم و بعداً اگر امکانش بود فیلم جهان‌آرا را بسازم که اینکه در همان سال‌ها به من گفتند ما ۷٫۶ میلیارد بودجه می‌دهیم که فیلم جهان‌آرا را بسازی اما من قبول نکردم.

وی باردیگر با بیان اینکه دولت اصلاً هوای سینای کودک را ندارد و تنها از فیلم‌های جنگی و کمدی حمایت می‌شود، تصریح کرد: ما حتی فیلم جنگی درست هم نداریم، جنگ زوایای متفاوتی دارد. خانم زارعی‌نژاد فیلمنامه‌ای دارد که دوره‌ای از جنگ را روایت می‌کند که هیچکس تا حالا درباره آن فیلم نساخته است، یک نگاه بسیار زنانه دارد و اصلاً درباره خانم‌هاست که پشت جبهه تلاش می‌کردند و لباس می‌دوختند. مادر بزرگ من جزو همین زنان بود و به یاد دارم وقتی ۵ سالم بود مادر بزرگم من را به آن فضا می‌برد و من با چشم خوردم آن اتفاقات را دیدم.

جنگ را منصفانه روایت کنیم

جهان‌آرا ادامه داد: برای مثال در پایگاه شهید علم‌الدی لباس‌های خونینی از شهدا می‌آوردند که گاهی لا به لای این لباس‌ها دست و پای قطع شده رزمندگان وجود داشت به طوری که گاهی مادر شهید دست و پای فرزندش را در بین این لباس‌ها پیدا می‌کرد. ما می‌خواهیم روی این موضوع کار کنیم و بگویم جبهه‌های مختلفی دارد در حالی که ما تنها ابزاری از جنگ را دیده‌ایم که بسیار مردانه بوده است و همه درباره آن زوایا کار کرده‌اند که اصلا منصفانه نیست. من جزو خانواده شهدا هستم، ۴ نفر از عموهای من شهید شده‌اند، همه و عموهای من جانبا ز هستند و در خانواده‌ام همه به نحوی درگیر جنگ بوده‌اند و اتفاقات را دیده‌اند اما باید جنگ را منصفانه دید.

وی درباره دیگر فعالیت‌هایش گفت: در تلاشیم فیلمی در حوزه جنگ بسازیم و حدود ۲، ۳ سال برای فیلمنامه آن زحمت کشیده‌ایم از همین رو امیدوارم با تمام سختی‌ها و سنگ‌اندازی‌هایی که می‌شود، توانیم آن را بسازیم. من به سخت‌تر از این حرف‌ها هستیم و عقب نمی‌نشینیم چراکه معتقدم هر کدام از ما وظیفه‌ای داریم؛ زمانی وظیفه این بود که تفنگ دستانم بگیریم و در میدان بجنگیم اما ما حالا وظیفه داریم به مردم آگاهی بدهیم.

بود، هم نسل‌های مختلف هنرمندان را در بر می‌گرفت و هم خط روایی که می‌خواستیم، شکل می‌داد و در نتیجه نمایشگاه با ۳۶ اثر و یک قطعه موسیقی از ۱۲ هنرمند، ۲۷ اردبیهشت در گالری فرامفرما افتتاح شد.

هنرمند دغدغه‌مند باشد از هر تکنیکی برای خلق استفاده کند

فربود درباره هنرمندان حاضر در نمایشگاه توضیح داد: اساتیدی چون مهدی مقیم نژاد، جاسم غضبانیور، محسن راستانی، محمد فروند، بهرام محمدی فرد و ساسان توکلی فارسانی که هر یک رویکرد متفاوتی نسبت به عکاسی دارند و آثارشان، عکاسی ایده محور، عکاسی خبری، عکاسی مستند اجتماعی یا عکاسی جنگ را در بر می‌گیرد و هر یک در آثارشان هم ویژگی‌های خاص خود را دارند. اما افزون بر این ویژگی‌های تکنیکی، محسن راستانی و جاسم غضبانیور متولد خرمشهر بودند و در زمان آزادسازی و سال‌های جنگ از خرمشهر عکاسی کرده بودند.

وی ادامه داد: محمد فروند و بهرام محمدی فرد هم مثل آن‌ها از جنگ و آزادسازی خرمشهر عکس‌های بسیاری داشتند، ساسان توکلی فارسانی هم که یکی از مهمترین مجموعه‌های زندگی روزمره مردم ایران را در دهه ۸۰ شمسی عکاسی کرده بود و مهدی مقیم نژاد نیز گفته بود یک اثر برای نمایشگاه خلق خواهد کرد که خوب همه این ویژگی‌ها باعث می‌شد حضور آنها در این سالن نمایشگاه قطعی باشد و بودن شان برایم بسیار باعث دلگرمی بود، مضاف بر اینکه آنها دغدغه‌ای مشابه من نیز نسبت به خرمشهر داشتند.

کیوریتور نمایشگاه «خرمشهر + ۳۰» در پایان در مورد حضور و آثار آرمین امیریان و امید شملانی که هنرمندان نسل جدید هستند در هر خراگ‌مر مهر گفت: در مورد عکاسان جوانی چون آرمین امیریان و امید شملانی باید بگویم که حضورشان در این گروه بسیار برایم جذاب و لذت بخش بود چون این اتفاق توانست نشان دهد اگر هنرمند دغدغه‌مند باشد در هر یک از روایکر و تکنیکی برای خلق اثر و بیان دغدغه‌اش استفاده کند و با وجود آنکه کارهایشان برایم خاص و صحنه پردازی شده است اما هر دو با رویکرد خاص خود نسبت به عکاسی، کاملاً دقیق در آثارشان به موضوع نمایشگاه پرداخته و تکنیک و رویکردشان را در خدمت بیان موضوع قرار داده‌اند که این نکته به نظر من بسیار نکته مهمی بود و البته باید بگویم آثار بهروز بادروح و سعیده افروخته هم که عکاسی مستند اجتماعی از وضعیت امروز خرمشهر و مردم آن هستند جمع آثار و روایت خرمشهر ۳۰+ را کاملاً تکمیل می‌کند، به ویژه آثار سعیده افروخته که کاملاً به اوضاع شهر و احوال مردم خرمشهر پرداخته است.

نمایشگاه گروهی عکس و چیدمان «خرمشهر + ۳۰» تا ۱۰ خرداد ماه در گالری فرامفرما به نشانی خیابان کریمخان زند، خرمند شمالی، کوچه اعرابی ۲ برپاست.

دعای روز نوزدهم ماه مبارک رمضان
اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ فِيْهِ حَظِّيْ مِنْ بَرَكَاتِهِ، وَسَهِّلْ سَبِيْلِيْ اِلَى خَيْرَاتِهِ، وَلَا تَحْرِمْنِيْ قَبُوْلَ حَسَنَاتِهِ، يَا هَادِيَا اِلَى الْحَقِّ الْمُبِيْنِ
خدايا سرشار كن از اين ماه بهرم ام را از بركات آن و هموار ساز راهم را به سوى خيرات آن و محرومم مساز از پذيرفتن حسناتش اى راهنمای بسوى حقيقت آشكار

یک فبجان چای داغ

نمایشگاه گروهی ویژه «حماسه خرمشهر «در برج آزادی
در آستانه سالروز آزاد سازی خرمشهر برج آزادی میزبان نمایشگاه گروهی هنرهای سنتی و تجسمی شد.
به گزارش امتیاز، در آستانه شوم خرداد سالروز آزادسازی خرمشهر، روز مقاومت، ایثار و پیروزی و به منظر پاسداشت مقام شهدای این فتح بزرگ، نگارخانه های برج آزادی میزبان نمایشگاه نقاشی، نقاشیخط، تذهیب، خوشنویسی، عکس، پوستر، صنایع دستی و اجرای ورک شاپ توسط اساتید وهنرمندان می شود.
نمایشگاه گروهی «حماسه خرمشهر» از ۳ تا ۱۰ خرداد در نگارخانه های برج آزادی برپا می شود و علاقمندان می توانند همه روزه به جز شبه از ساعت ۹ تا ۱۸ از این آثار بازدید کنند.

معرفی برندگان بخش سینه فونداسیون جشنواره فیلم کن ۲۰۱۹
هیأت داری بخش فیلم‌های کوتاه و سینه فونداسیون جشنواره کن ۲۰۱۹ فهرست فیلم‌های برگزیده سینه فونداسیون را اعلام کرد.

جایزه اول بیست و دومین دوره اهدای جوایز سینه‌فونداسیون به فیلم فرانسوی «Mano A Mano» ساخته لوئیز کورواسیه تعلق گرفت.این جایزه توسط کلر دنی کارگردان فرانسوی و رئیس هیأت داوران این بخش به برنده اهدا شد. این فیلم داستان دو آکروبات باز را روایت می‌کند که از شهری به شهری می‌روند و نمایشی دونفره اجرا می‌کننداما روابط این دو با شک کردن به یکدیگر خراب می‌شود.کلر دنی به کارگردان برگزیده این بخش گفت: شما با این فیلم ما را به دنیای سیرک بردید و به شیوه‌ای شناخته نشده ما را با چیزی شگفت‌انگیز آشنا کردید.

وی افزود: این فقط یک فیلم کوتاه نبود بلکه برای ما بخشی از یک داستان بزرگ بود. کورواسیه دختر یک موسیقیدان است و دو برادرش به عنوان هنرمند سیرک کار می‌کنند. به همین دلیل وی گفت که برای او همه چیز شبیه زندگی‌ای بود که نزدیکش جریان دارد. وی علاوه بر جایزه نقدی شاهد نمایش اولین فیلم بلندش در جشنواره فیلم کن خواهد بود.جایزه دوم به فیلم آمریکایی «Hieu» ساخته ریچارد ون اهدا شد که داستانی از یک خانواده ویتنامی-آمریکایی را روایت می‌کند که دیداری خاص را تجربه می‌کنند. جایزه سوم نیز به طور مشترک به «میبیانس» ساخته ویسام ال جعفری از فلسطین و «روح کوچک» ساخته راباربا رویبک از لهستان اهدا شد.«میبیانس» داستان دو فلسطینی جوان را تصویر کرده که سعی دارند موسیقی دمو برای یک کمب مهمان‌چران بسازند و «روح کوچک»آیمیشنی از سفر یک روح کوچک به درون بدنی مرده است که می‌خواهد ببیند پس از مرگ چه اتفاقی می‌افتد. بخش سینه فونداسیون از سال ۱۹۹۸ کار خود را شروع کرده و برای کشف استعدادهای خلاق در مدرسه‌های فیلم از سراسر جهان فعالیت می‌کند. هر سال بین ۱۵ تا ۲۰ فیلم متوسط تا بلند در این بخش مورد داوری قرار می‌گیرد.

امسال بیش از ۲ هزار دانشجوی فیلم از ۳۶۶ مدرسه فیلمسازی آثارشان را به این بخش ارسال کرده بودند.

جایزه نقدی این رقابت ۱۵ هزار یورو، ۱۱ هزار و ۲۵۰ یورو و ۷۵۰۰ یورو برای برندگان اول تا سوم است.

فیلم ترنس مالیک منتقدان کن را ۲۱ دسته کرد

فیلم درامی درباره جنگ جهانی دوم که توسط ترنس مالیک کارگردان آمریکایی ساخته شده به یکی از بحث‌برانگیزترین پیش‌نمایش‌های استیوال فیلم کن ۲۰۱۹ بدل شده است.

نمایش فیلم «هر زندگی پنهن» ساخته ترنس مالیک که در جشنواره کن امسال در بخش رقابتی به نمایش درآمد منتقدان را به ۲ دسته تقسیم کرده است. شماری از منتقدان می‌گویند این کارگردان یک اسناد سینماست که در اوچ کارش قرار دارد و دیگران می‌گویند این فیلمی ضعیف است. «هر زندگی پنهن» درباره مردی اتریشی است که نمی‌پذیرد برای آلمان نازی بجنگد. این فیلم امسال یکی از کاندیداهای دریافت جایزه نخل طلای کن است و این در حالی است که مالیک سال ۲۰۱۱ با فیلم «درخت زندگی» یک بار نخل طلا را برده است. داستان این فیلم در منطقه برقی کوه‌های آلپ آغاز می‌شود و بعد تبدیل به درامی می‌شود که داستانش در یک زندان به وقوع می‌پیوندد. تقریباً تمام منتقدان از آن به خاطر فیلمبرداری فوق‌العاده‌اش تجلیل کرده‌اند و گفته‌اند فیلم به زیبایی توانسته پس‌زمینه‌های طبیعی و لحظه‌های صمیمی خانوادگی را به تصویر بکشد. آگوست دیل که نقش شخصیت اصلی داستان را بازی می‌کند در کنفرانس خبری جشنواره گفت: مالیک طی کل مراحل فیلمبرداری به ما آزادی بسیاری داد و در عین حال زاریه‌ها و لنزهای بسیار گسترده‌ای را انتخاب کرد که اجازه می‌داد کل صحنه را در اختیار داشته باشد.

اما مالیک که از حضور در مجامع عمومی خودداری می‌کند و در پیش‌نمایش فرش قرمز فیلمش و رخداد رسانه‌ای هم حاضر نبود، تقریباً به تمام موارد دیگر باعث اختلاف نظر منتقدان شده است.بعضی از منتقدان گفتند این فیلم نتوانست به اندازه کافی وارد عمق انگیزه‌های قهرمانش بشود. تاد مک‌کارتی از هالیوود رپورتر نوشت: به جای پرداختن به اجزای سنگین اخلاقی، مذهبی و سیاسی داستان، مالیک توجه خود را به مسائل دیگر جلب کرده و این‌ها را کم‌رنگ کرده است.

اما وراثتی از فیلم به عنوان بازگشتی حماسی به فرم قبلی یاد کرد و در تحسین فیلم نوشت: این فیلم نتوانسته به عنوان اکتشافی در باورهای شخصی، نمایشی بسیار خوب به مخاطب ارائه کند. مالیک یکی از رقیای کونتین تارانتینو است که با فیلم درام پرستاره‌اش «روزی روزگاری در هالیوود» بازگشته است. از دیگر چهره‌های اصلی رقابت به امسال فیلم ناتویوپروگرافیک‌ی پدرو المادور یعنی «درد و شکوه» است. هفتادو دومین دوره جشنواره فیلم کن به نظر غیر از اینکه تلویزیون را به سینمای جهان شناخته می‌شود، تا بیست‌وپنجم مه (شنبه چهارم خرداد) ادامه خواهد داشت.

بهروز افخمی:اجرا در تلویزیون به صلاح بنیامین و گلزار نبود
بهروز افخمی کارگردان سینما و مجری برنامه سینمایی «هفت» اجرای سلب‌ریتی‌ها در برنامه‌های غیرتخصصی تلویزیون را عجیب و باعث خنده‌دار شدن اعتبار آن‌ها توصیف کرد:بهروز افخمی درباره حضور سلب‌ریتی‌ها و هنرمندانی که در تلویزیون به اجرای برنامه‌های گفتگومحور و دیگر برنامه‌ها می‌پردازند، بیان کرد: حضور سلب‌ریتی‌ها در برنامه‌های گفتگومحور اتفاق غریبی است، چون مجریان تلویزیون در کار خود حرفه‌ای و استخوان خردکرده هستند و طبیعتاً انتظار داریم همان‌ها یا شاگردانشان وارد کار اجرا شوند.

وی درباره حضور خود در برنامه سینمایی «هفت» نیز عنوان کرد: من هم در ابتدا خود را برای اجرای «هفت» و حتی نقد سینما صالح نمی‌دانستم و فکر می‌کردم باسابقه‌ترهای هستند که خواهند برنامه را اجرا کنند، با این حال فکر کردم برنامه «هفت» کاری تخصصی است و نیاز به تسلط به معلومات سینمایی هم دارد اما عجیب است که در حوزه مسابقات و برنامه‌های سرگرمی یک بازیگر جای مجری را بگیرد و در واقع سلب‌ریتی‌ها سابقه خود را به این ترتیب خراب کنند.

این کارگردان سینما با اشاره به ضربه‌ای که این اتفاق برای چهره‌ها خواهد داشت، گفت: حضور در برنامه‌های غیرتخصصی به اعتبار امثال بنیامین بهادری یا محمدرضا گلزار هم ضربه می‌زند و به صلاحشان نبود که در چنین جایگاهی شناخته شوند. زمانی که من می‌خواستم اجرای «هفت» را قبول کنم عده‌ای مخالف بودند و نصیحت می‌کردند که اجرا را قبول نکنم. اینها به من می‌گفتند با اجرای برنامه به عنوان مجری تثبیت خواهم شد و ممکن است به ضررم تمام شود و هویتم را خنده‌دار کند.

وی در پایان توضیح داد: حرف دوستانم تا حدی درست هم بود و اگر من بیشتر به اعتبارم در نویسندگی و کارگردانی فکر می‌کردم احتمالاً قبول نمی‌کردم که مجری شوم. الان هم به نظرم غیر از اینکه تلویزیون باید به اعتبار خود فکر کند، افرادی که در زمینه دیگری هم شهرت و اعتبار دارند باید به این اعتبار فکر کنند.

فریدون فربود هدف از برپایی نمایشگاه «خرمشهر+۳۰»

را یادآوری مقاومت جانانه مردم خرمشهر دانست که سال‌هاست تنها به یک سمبل تبدیل شده و تأکید کرد مردم این شهر لایق زندگی بهتری هستند. حماسه سوم خرداد ۶۱ یکی از رخدادهایی است که در ذهن همه مردم ایران نندگار شده‌است، یکی از رسانه‌هایی که توانست آن روزها را در یاد و خاطره‌ها زنده نگاه دارد، عکس‌هایی بود که مقاومت، دفاع و آزاد شدن خرمشهر را ثبت کردند.هر ساله نمایشگاه‌های متعدد هنری با موضوع آزادسازی خرمشهر از سوی نهاده‌ا و هنرمندان مختلف برپا می‌شود که اکثر آن‌ها نیز نمایشگاه عکس هستند.امسال و هم‌زمان با چهل سالگی انقلاب اسلامی، نمایشگاه عکس و چیدمان «خرمشهر ۳۰+» با حمایت اداره کل هنرهای تجسمی و به کیورتوری فریدون فربود در گالری فرامفرمای تهران برپا شده است که ۳۶ عکس و چیدمان از ۱۳ هنرمند در قالب آن به نمایش گذاشته شده است. «خرمشهر ۳۰+» یک نمایشگاه گروهی کیوریتوریال با موضوعیت خرمشهر و آنچه با گذشت ۳۰ سال از اتمام جنگ بر این شهر گذشته است.

خلق آثار هنری بر پایه «عکس»

به گفته فریدون فربود کیوریتور این نمایشگاه، تمام آثار نمایشگاه بر پایه عکس خلق شده‌اند، به طور مثال در میان آثار نمایشگاه، آثاری را می‌بینیم که خالقان آن‌ها به عنوان عکاس شناخته نمی‌شوند اما از تصویر و عکس در خلق اثرشان استفاده کرده‌اند. مثلاً رودابه باقری‌نژاد از عکس‌های قدیمی که زندگی روزمره مردم خرمشهر را نشان می‌دهد بهره برده و با چیدمانی خاص، آن را به صورت یک «ارت ورک» یا اثر هنری بر پایه عکاسی ارائه کرده است. یا احسان ضیایی که هنرمند چند رسانه‌ای است و از عکس معروف آزادسازی خرمشهر سعید صادقی که بیشتر در رسانه‌ها منتشر شده، استفاده کرده و با تکنیک خاص خود آن را به یک اثر هنری متفاوت تبدیل کرده است که صرفاً می‌تواند یک عکس نباشد. بنابراین چون نوع ارائه آثار از سباز و قالب گرفته تا روش نصب آثار بر روی دیوار کمی غیرمتعارف تر از سایر نمایشگاه‌های عکس بود تصمیم بر آن شد تا عنوان چیدمان و عکس در نام نمایشگاه در کنار هم بیاید.
روایت نمایشگاه «خرمشهر ۳۰+» که به گونه‌ای است که از خرمشهر قبل از جنگ آغاز می‌شود و به امروز خرمشهر نیز می‌پردازد، پیمان ادبالی موزیسین نیز با خلق یک قطعه موسیقی، در این نمایشگاه حضور دارد که در طول زمان بازدید، در فضای گالری فرامفرما پخش می‌شود تا مخاطب با تصاویر دیدنی‌تری راحساس کند.

نمایشگاه «خرمشهر ۳۰+» وضعیت شهری را که با گذشت بیش از ۳۰ سال از پایان جنگ، هنوز از زیر بار هیوا‌ها قد راست نکرده و تنها به سمبلی از مقاومت تبدیل